

[Lundberg.]

sige, at det ikke er ærligt, men det er i alt Fald en meget underlig Maade at gaa frem paa, og man kan ikke ude omkring betragte det som en Villie til at komme til Hjælp de mange Tusinde arbejdsløse, som nu har opbrugt al Understøttelse. Jeg ser i „Det frie Blad“, som er det Organ, der staar Retspartiet nærmest . . . (Afbrydelse.) Er det ikke det? Det er maaske saa „Social-Demokraten“? Naa, jeg tror nu nok, man tør paastaa, at det er det, der staar Partiet nærmest. Det er i alt Fald et Blad, som Retsstatens Mænd herhjemme dog ikke før har fornægtet. Der skrives deri om de Herrers Afstemning om Arbejdsløsheds-understøttelsen for kort Tid siden, at

„de Herrer kan paaberaabe sig, at de ikke er Velfærdsmoralister, men saa maa de heller ikke kræve Erstatning til Grundejerne. At kræve Hjælp til de besiddende og nægte Hjælp til de besiddelsesløse har ikke noget at gøre hverken med Logik eller med Retsmoral. Det er simpelt hen Overklassepolitik. Og at henvise de uheldigt stillede til det nys fremsatte Grundskyldsforslag er blot at føje Spot til Skade.“

Og man slutter med at sige, at de to Rigsdagsmænd hurtigt bør indse deres Fejl overfor de besiddelsesløse og give en Forklaring og Undskyldning. Det er altsaa den Forklaring og Undskyldning, de har fremsat her. Og det forekommer mig meget rigtigt, at Bladet udtaler sin Forundring over, at Retsstatspartiets Mænd virkelig kan anse det for Retsmoral at stemme imod et Forslag om Understøttelse til de Arbejdere, der har opbrugt al Hjælp med den Motivering, at der foreligger et Forslag paa Rigsdagens Bord, hvorom man ved, at det vil vare mange Aar, inden det bliver gennemført, et Forslag til Lov om Skats Overgang til Skyld, altsaa henvise de arbejdsløse til et Program. Men naar de skal til at tage Stilling til Spørgsmaalet om Aflastning af Formueejernes Skat, saa staar man op her og siger: Ja, vi har jo vort Grundskyldprogram, og ganske vist er dette Program ikke gennemført endnu, men da vi samtidig er Tilhængere af, at alle Skatter bortfalder, saa vil vi — uanset, at vi vel endnu i en lang Fremtid ikke vil kunne faa gennemført vort Program — se bort herfra og undlade at stemme imod, at de velhavende Formueejere faar en Skattelettelse. Som om dette har noget med Logik og Retsmoral at gøre: i det ene Tilfælde, hvor det drejer sig om de arbejdsløse, henviser man til Programmet, men naar det drejer sig om Formue-

ejerne, saa siger man, at paa Trods af Programmet vil man allerede nu i alt Fald undlade at modsætte sig, at man begynder med at aflaste Skatterne, til Trods for at man altsaa endnu ikke er naaet til at erstatte disse med en Grundskyld, til Trods for at man ved, at en Aflastning af Formueskatten ikke betyder, at Skattebyrden som Helhed bliver bragt ned, men blot, at den bliver væltet over paa andre Skuldre.

Det ærede Medlem Hr. Willesen sagde, at dette Lovforslag krævede Resignation fra alle Sider, og det er jo rigtigt. Og han sluttede med at sige, at i alt Fald haabede han, det vilde kunne give Anledning til en Drøftelse her i Rigsdagen. Ja, her har man vel nok ramt det eneste virkelige Formaal med Forslagene, men saa tror jeg ogsaa, at saa burde Retsstatspartiet have holdt sig til de to førstnævnte, den rent teoretiske Opstilling af sit Program, og undladt at give det Udseende af, at nu kom man med et praktisk gennemførligt Forslag om Understøttelse til de arbejdsløse, naar dette Forslag i Virkeligheden ikke betyder noget som helst andet end at give Stene for Brød til alle de mange sultne Mennesker, der har været naive nok til at se hen til dette Parti som deres Frelse.

Jeg spørger i denne Forbindelse: hvor længe tror Rigsdagen, man kan lade de arbejdsløse gaa for Lud og koldt Vand, som man siger, uden Understøttelse, saaledes som de nu har gaaet omtrent denne Vinter til Ende? Det kan dog ikke være saaledes, at Retsstatspartiet mener med Forelæggelsen af dette Lovforslag at have opfyldt sine Forpligtelser. Det kan da vel ikke være Meningen, at man fra Retsstatspartiets Side overfor de arbejdsløse vil give det Udseende af, at nu har man gjort sin Pligt. Hvad var det, vi hørte under Valgkampagnen, da de Herrer var ude at skulle hverve de Stemmer, som gav dem de to Mandater her inde, hvad var det da, man hørte af dem? Jo, det var en stadig Talen om de Herrer Politikere af Faget, saaledes som min Modkandidat, Hr. Pastor Gert Jørgensen, sagde det baade 20 og 30 Gange i Løbet af sine Taler, de Herrer Politikere af Faget, der sad her inde og spillede Halloj med det hele; det hele var kun Papirer og Programmer, der blev intet reelt gennemført. Nu har vi altsaa faaet de Herrer stærke Mænd her ind og kan se, hvad det er, de vil gøre, hvad det er, de har at stille op fremfor vi andre her inde, og saa er det intet som helst andet end et fuldkommen betyd-